

Karton Deisswil işçileri kazandı.

Deisswil Karton Fabrikası'nın, işletmenin kapatılacağı ve 253 çalışanın işine son vereceğini açıklamasıyla, işçilerde direnme tutumu öne çıkmıştı.

Deisswil işçileri parlamento önünde

Eylemler sonuçlanmadan önce, Deisswil işçileriyle, mücadele ve işgal sürecinde yaptığımız röportajı yayınlıyoruz:

Aziz Doğan

Arkadaş: Okuyucularımıza kısaca kendinizi tanıtır mısınız ?

Hasan Demirci: Evliyim. 3 çocuğum var. 25 yıldır İsviçre'deyim, Bern'de oturuyorum. 14 yıldır bu fabrikada çalışıyorum.

Aziz Doğan: Evliyim ve 3 çocuğum var. 31 yıldır İsviçre'de yaşıyorum. 6 yıldır sosyalist partiden Ostermundigen şehir belediyesi encümenliği yapmaktayım. 24 yıldır bu fabrikada çalışıyorum.

Arkadaş: Kısaca çalıştığımız fabrikayı anlatır mısınız ?

Aziz Doğan: 24 yıldır karton Deisswil fabrikasında çalışıyorum. 21 senedirde makine sorumlusu olarak çalışmaktayım. Karton deisswil İsviçrenin en büyük karton fabrika-

larından biridir. 9 tane karton fabrikası içerisinde bu fabrika 24 çeşit, kaliteli karton üretmektedir. Karton Deisswil 1991 yılında Winsler Family tarafından Mayr-Melnhof holdinge satıldı. Bu holding avrupa da %50 üretim yapıyordu. Karton deisswil'in bunlarla rekabet etme şansı kalmamıştı. O yüzden de bu holdinge satıldı. 1991 yılından bugüne kadar da karton deisswil Mayr-Melnhof holdingin bünyesindeydi. Bu fabrika holdingin 8 tane büyük fabrikası içerisinde en iyi çalışanlarından biridir. Tabiki bu 8 büyük fabrika karton üretiyor. 24 matbaaları ve Holdinge bağlı 32 tane firmaları var. En büyük firması Avusturya'dadır. Karton deisswil en çok kar yapan bir firma idi. Bunlar bu karı alıp başka yerlere kaydırdılar. Örneğin Bulgaristan'da fabrika aldılar, Romanya'da aldılar, Türkiye'de aldılar. Neredeyse Avrupa'nın %70 kağıt-karton üretim pazarı bunların elindedir. Rusya'dan 280 bin dönüm orman almışlar. Hammadde olarak kullanılmak üzere.

Hasan Demirci: 14 yıldır karton deisswil de çalışıyorum. 4 vardiya halinde çalışıyorduk. 1 Nisan'da bize izin verdiler. Ayın 8'inde şef beni aradı ve dedi ki fabrika kapandı. Ben burada sendikamız unia'ya teşekkür ediyoruz. Her konuda yanımızda oldu. İşyerimiz kapanmasın diye, bir çok şey yaptılar sendikacılar. Biz 3 otobüsle Avusturya'ya götürdük. Görüşmelerimizde hep yanımızda oldu. Viyana'da yönetim kurulundan gelenler, bize henüz kapanmanın kesin olmadığını söylediler ve 5. ayın 1'ine kadar bize yeni bir proje getirirseniz bunu değerlendiririz, uygun görürsek fabrika kapanmaz devam ederiz dediler. Bunun üzerine İsviçre hükümeti ile sendika arasında bir komisyon kuruldu, işçi arkadaşlarımız arasında bir komisyon kuruldu. Çalışma yaptılar, bazı projeleri kendilerine bildirdiler. Patronların amacı aslında devletin krizden kaynaklı fabrikalara bankalara kredi vermesini fırsat bilerek pazardan pay istiyorlarmış. Devlet bunu yapmayınca 12 mayısta fabrikayı kapatılabilir ve 17 Mayıs'ta da hepimizin işine son verdiler. Fabrikada çalışanların %60-70'i göçmen. İşgale katılmada İtalyanlar daha ağırlıklı ama herkes geliyor. Biz fabrikamız kapatılmasını diye mücadeleyi sürdürdük. Şimdide tazminat haklarımızı istiyoruz. Mücadelemizi bunun için sürdürüyoruz.

Arkadaş: Fabrika neden kapatılıyor ?

Aziz Doğan: Fabrikanın kapatılmasının nedenine gelince, Mayr-Melnhof bu ekonomik krizden kendisinde etkilendi. Ve bir takım önlemler almak istiyordu. İsviçre'de de sosyal hakların diğer avrupa ülkelerine göre kısıtlı olması bunların burayı kapatmasının asıl nedenidir. Fabrikayı kapatınca işçilere ödeyeceği tazminat İsviçre'de daha düşük. Beni kurtarmıyor diyor ve zarar ediyoruz diyor. Aldıklarından beri hiç yatırım yapmadılar. Birikti birikti yatırımlar 100 milyon frankı buldu. İsviçre'ye bu yatırımı yapmanın kendileri açısından karlı olmayacağını düşünüyorlar. Bizlerde bir çok proje sunduk ama hiç birini kabul etmediler. Asıl amaçları üretimi emeğin daha ucuz olacağı ülkelere kaydırıp buradaki fabrikalarında üretilen gibi ambalajlama ve Avrupa ülkelerine dağıtmak istiyorlar. Tek dertleri daha fazla kâr elde etmek. Hatta biz bunları tartışırken duyduk ki arkadaşlarımızdan 130'unu geri işe almak istiyorlarmış. Sizi geri alıyoruz demişler arkadaşlarımızın bazıları imza atmışlar kağıtlara. Sonuçta, başka yerde üretip, burada kesme ve ambalajlama yapacaklarmış. Burdan da dediğimiz gibi, Avrupa ülkelerine göndereceklermiş. Hemde İsviçre'nin eski kağıt ve karyonlarını diğer firmalarına göndereceklermiş. Birde Kanton Bern'in bütün belediyeleriyle anlaşma yapmışlar 2012 yılının başına kadar mecburen toplanan eski kağıtları alacakmış. Eski kağıdın kilosu bu gün 50 kuruş, kartonun kilosu 120 kuruş. Örneğin Kanton Bern'de böyle bir fabrikanın olmadığını düşünün. Nereye gidecek bu kağıtlar. Tabiki kendileri toplamak zorundalar. Bunun içinde yine işçiyi ihtiyaçları olacak. 130 arkadaşımızı bu yüzden geri çağırışlar. Ama biz bunu daha sonra anladık. 2012 yılının başına kadar mecbur burada kalacağını öğrendiğimizde bu işin peşini bırakmama kararı aldık. Ve müdürü diğer sorumlularla resmen kovduk. Ve fabrikayı işgale başladık. 25 Mayıs'ta başladı işgalimiz. Fabrika 8 nisan 2010 da kapandı. Ama kesin bir şey yoktu. Henüz kapanma durumu yoktu. Bizlere dediler ki 11 Mayıs'a kadar proje üretilebilirsek devam edebiliriz. Bizlerde proje istediler. Sendika ve bizlerde bu konuda çeşitli projeler sunduk ama baktık ki bunların niyeti başka. Daha fazla kar istiyorlar. Bunun üzerine biz Avusturya'ya gittik. 3 otobüsle Viyana'ya kadar gittik. Viyana'nın girişinde kahvaltımızı yaptık. Telefon ettik ve buraya gelmeyin dediler. Korkuyorlardı. Avusturya'daki sendikalarda bize destek verdiler. Şehrin içinde 3-4 saat bizi dolaştırdılar. Öğleden sonra da Viyana'nın 70 kilometre dışında bir yerde bize randevu verdiler. Gelen yöneticiler kapanma durumu daha kesin değil dediler. Öyle bir şey olursa sizlere haklarınızı fazlasıyla vereceğiz, yasaların gerektirdiğinden fazlasını veririm dedi şirketin yönetim kurulu başkanı. Bizde kavga etmeye gitmemiştik zaten bu sözleri alınca hep birlikte geri döndük. Kandısi İsviçre'ye gelecekti. Bekledik bekledik gelmediler. Mayısın 11, yani anlaşma günümüz bitti kendileriyle, buradaki fabrika genel müdürü geldi, kapatıyoruz dedi. Ve yarından itibaren sizlere çıkış verilecek dedi. 17 mayısta da herkese çıkış geldi. Üretimde 255 kişi, 50 büroda, taşıma ve diğer yan sektör çalışanları ile birlikte aşağı yukarı 400'e yakın insan işini kaybetti. Herkes çıkış veriyoruz dediler baktıkki bir hafta sonra 130 arkadaşımızı geri çağırıyorlar. Zaten 50 kişi çalışıyormuş. Biz bunu

Avusturya'lı Mayr-Melnhof grubuna ait olan fabrika, eskiyen üretim teknolojisi gerekçe gösterilerek kapatılmak isteniyor. Unia Sendikası'nın da içerisinde yer aldığı delegasyonun Avusturya'da grup yetkilileri ile yaptığı görüşmeler ardından net bir çözüm üzerinde anlaşamaması ve işletme patronlarının da kapatmayı durdurmak için gerekli olacak yatırım tutarının karşılanmasını ön gören talepleri ileri sürmesinden sonra somut bir ilerleme sağlanmamasıyla gerilen ipler, fabrika işçilerinin iş yeri toplantısının ardından kapatmaya karşı direnme tutumunun öne çıkmasını sağladı.

Krizi gerekçe göstererek fabrikayı kapatmak isteyen ve tüm işçilere çıkış veren karton deisswil patronuna karşı tüm işçiler sendikaları ile birlikte mücadele ettiler. Avusturyada bulunan Holding merkezine kadar gittiler. Sonuç alamayınca işyerinde grev ilan ederek fabrikayı işgal ettiler. Gazetemizde fabrika işçileri ile yapılan röportajı bulacaksınız. Gazetemiz yayına hazırlandığı sırada işçilerin bu mücadelesinin kazanımıyla sonuçlandı ve fabrikanın İsviçreli bir firmaya satıldığı. Satın alan şirketin işçileri mevcut koşullarda ve aynı toplu sözleşme ile çalıştıracağını kimsenin işten çıkarılmayacağını ve 04 Haziran Cuma günü yapılacak toplantı ile sendika işçiler ve patronla birlikte anlaşmanın ayrıntılarının konuşulacağı belirtildi. Görüşlerine başvurduğumuz işçiler. Memnun olduklarını. Bu kazanımın başta işçilerin birlik beraberlik ve mücadele kararlılığı ve sendikaların büyük desteği sayesinde olduğunu ve sol sosyalist ve emekten yana partilerin ve basın desteğinin de önemli olduğunu vurguladılar. (arkadaş)

öğrenince UNIA sendikasının Bern Kantonu başkanı buraya geldi. Tabi biz daha önceden işgali planlamıştık ve herkese söylememiştik. Unia sendikası ve karton Deisswil deki işçi temsilcileri ile ortaklaşa almıştık işgal kararını. Çünkü bize verdikleri sözleri tutmamışlardı. 400'e yakın işçiyi işinden ediyorlar, sonrada içimizden 130 arkadaşımız geri çağırıyorlar. İki sene sonra Bern belediyesiyle anlaşma bitince onları yine çıkaracaklar. Tabi hiç bir şekilde bunları kabul etmiyeceğimizi söyleyerek 25 Mayıs'ta 180 işçi arkadaşımız ile birlikte fabrikayı işgal ettik. Azda olsa bazı arkadaşlar olumsuz tki verdi. Böyle yaparsak bize hiç bir şey vermezler gibi. Pasif tutum sergileyenlerde oldu. Sendika bu konuda olumlu tavır sergilediğinden bu gibi düşüncelerin etkisi kırıldı. Tabi biz işgal edince bütün Avrupa medyası bunu haber yapıyor. Sonuçta uluslararası bir şirket. Ve bizim bu eylemimizle beraber şirketin borsadaki senetlerinde düşme meydana geliyor. Eylememiz etkisini kısa sürede göstermiş oldu. Karton kağıt dışında, araba lastiği, beyaz eşya ve daha başka alanlardada üretim yapan bir şirket. Büyük bir holding Mayr-Melnhof. Tanınmış bir holding. Avusturyanın 4 zengin ailesinden biri bu holdingin sahipleri.

Arkadaş: Biraz eylem sürecinden bahsedermisiniz. İşçilerin tepkileri nasıl oldu. Fabrikayı nasıl işgal ettiniz ?

Aziz Doğan: Avusturya'ya gidişimizden itibaren her adımımızda sendika bizimle. Hatta biz geldikten sonra bazı arkadaşlarımız pasif tutum almaya başladılar. Yani kaçır gibi oluyorlardı. Tabi onlarda fabrika yöneticilerden bazıları bu yaptıklarımızla bir sonuç alamazsınız bir umut yok boşuna uğraşmayın. Sizleri altatıyorlar gibi bir takım şeyler söylemişler. Bunu duyunca biz bütün arkadaşlara mektup gönderdik. Meseleyi açıkladık. Sonra sendika ile birlikte her çarşamba günü toplu öğlen yemeği verdik. İşçi arkadaşlarımızı bilgilendirdik. Ne zaman ki fabrikanın genel müdürü çıkışları verdi, o zaman işler değişti. Kimse müdürün o güne kadar söylediklerini dikkate almadı. Kafalarını karıştırmayı başarmıştı ama bizlerin gayreti ile işçi arkadaşlar meseleyi daha iyi kavradılar. Bizler hem sendika ve hemde işçi temsilcileri ile yaptığımız görüşme sonucu çıkışı kabul etmedik, ve işgal kararı aldık. Bu kararda öğlen yemeğinden sonra sendika başkanımız açıkladı işçilere. İçeride çalışan 50 işçiyi ve müdürü dışarı atarak fabrikayı işgal ettik. O gün bugündür işgal devam ediyor. Sadece bir personel müdürü ile birde sekreter duruyor. Tabi 1 Haziran 2010 daki görüşmemizde bizim taleplerimiz kabul edilmez ise, başka türlü eylemler yapacağız. İşgalde devam edeceğiz.

Arkadaş: Bu aşamada somut olarak talepleriniz nelerdir ?

Aziz Doğan: Biz fabrikanın kapatılmasını istemiyoruz ama biz dedik ki eğer kapatıyorsanız, Somut bir talebimiz var. 50 yaşın altındakilere 4 ay tazminat ödemeli ve 6 aylıkta çıkış parası. 57 yaşın üzerindeki de erke emekli edilmesi. Bunun yarısını kendileri ödeyecek yarısını da emeklilik kasası. Birde çocuk başına 3 bin frank talep ettik. Bu projenin maliyeti de 44 milyon frank. Bu rakamı görünce ilk görüşmede kalkıp gittiler. Toplantıyı yarıda bırakıp gittiler. Hatta bu görüşmeye Avusturya'da bize söz veren yönetim kurulu başkanı gelmedi. Oysa söz vermişti bizlere gelmesi gerekiyordu.

Arkadaş: Sendikaların tutumu sanırım sizleri memnun etmiş. Biraz da bu eylemlerinizde sendikaların öneminden bahsedermisiniz.

Aziz Doğan: Sendikaların faydasını fazlasıyla gördük. Sadece burada değil, her zaman sendikalı olmak ve sendikaya gitmek iyidir. Her konuda üyelerine kolaylık sağlıyor. En iyi avukatlar onların elindedir. Diğer bir çok alanda faydalanabiliyorsunuz. Siz yeter ki faydalanmasını bilin. Sendikalı olmak önemlidir. Biz bugün sendikalı olmasaydık bu eylemleri yapamazdık. Fabrikamızın kapanmasından bugüne kadar 100 bin frank para harcamıştık unia. O yüzden sendikalı olmak biz işçilerin yararınadır.

Arkadaş: Daha sonra bir görüşmeniz oldu mu ya da olacak mı ? Taleplerinizde bir değişiklik var mı ?

Aziz Doğan: Hayır görüşmemiz olmadı. Bizim işgalimizden sonra bunların borsada senetleri düştü, taşımacılık yapan tır şirketleri zarar ettiler. Çünkü tırlar geliyor ve biz içeri almıyorduk Tepkileri onlarda dile getirince ve medyada bunları haber yapınca tüm Avrupa'da, bu şirketin hisse senetleri düştü. Kendileri için kötü bir reklam olunca yönetim kurulu başkanı aradı aman yapmayın, etmeyin ben geliyorum tamam görüşelim demeye başladı. Bize randevu vermek zorunda kaldı. 1 Haziran 2010 saat 4 te bir görüşme yapacağız. Taleplerimiz kabul edilmezse bundan sonra tepkimiz daha sert olacak. Biz şunuda önereceğiz önceki projemizde bazı bölümlerde esneme yaptığımız yedek bir projemizde var. 57 yaş emeklilik süresini 60'a çekti. Çocuk başına istediğimiz 3 bin frankı kaldırdık. Ama daha bunu kendilerine sunmadık. 1 Haziran'daki görüşmede sunacağız. Proje 30-35 milyona düştü. Tabi bundan daha geri adım atmamız söz konusu değil. Bu fabrikayı kapatıyorlar ama toprakları götüremez ya. Fabrikanın arsa değeri 50 milyon frank. Biz de diyoruz ki eğer taleplerimizi kabul etmezlerse arsayı satarız. 10 milyon yıkma parası geriye 40 milyon kalıyor onuda arkadaşlara pay edeceğiz. Başka da çare kalmıyor zaten.

Arkadaş: Başka eklemek istediğiniz bir şey var mı ?

Aziz Doğan: Bir de 31 Mayıs Pazartesi günü maliye bakanlığı komisyon toplantısı var. Bu komisyon toplantısında da bizim durum gündeme gelecek. SP milletvekili ve Bern insan hakları derneği başkanını biz 1 Mayıs'ta davet etmiştik. Geldi konuşma yaptı. Parlemantoya bu sorunumuzu taşıyacığını söyledi. Ve bugün görüşeceğiz. Yeşillerden ve Sosyalist Partiden 6 milletvekili arkadaş bizi destekliyor.

Hasan Demirci: Bizim amacımız fabrikanın kapatılmaması ve aynı haklarla işimizde devam etmemiz. Eğer ille de kapatmaları gerekiyorsa o zaman haklarımızı vermeleri gerekiyor. Haklarımızı alana kadar mücadele kararındayız. Arkadaş gazetesini ne teşekkür ediyoruz bizlere vermiş olduğu destekten dolayı.

Röportaj: İsmail ŞİMŞEK

Hasan Demirci

arkadaş

KÜNYE (IMPRESSUM)

Sahibi (Herausgeber):

İsviçre DİDF

Yazışleri Sorumlusu

(Cheffredakteur):

Ali Haydar SANCAR

Verantwortlicher Redakteur :

Fuat AKYÜREK

Dizgi-Grafik (Satz-Gestaltung):

arkadaş gazetesi

Yayın Kurulu (REDAKTION)

Ergün ÖZALP,

Sevim AKYÜREK,

Hüseyin KARAGUŞ,

Cavit TEMÜRTÜRKAN ,

Nuran CAN,

Nilgün ÖZDAL,

İrfan İMREK,

Hicran KISA

Bu sayıda Katkıda Bulunanlar:
Ata SALDIRAN

Geçerli ilan tarifesini

(Gültige Anzeigenpreisliste)

ab 01.01.2009

Gazetemiz isimle yayınlanan yazılar ve ilanları içeriğinden dolayı sorumluluk üstlenmez (Zeitung übernimmt keine Haftung für den Inhalt der namentlich gekennzeichneten Beiträge und Anzeigen.)

KONTO :

Federation der demokratischen

Arbeitervereine DIDF

Längstrasse 14. 4133

Pratteln / BL

BLKB PC- Konto:40-44-0

BLKB 16 2.374.125.08

Yazışma Adresi:

DİDF Postfach 38

4133 Augst / BL

TEMSİLCİLİKLERİMİZ:

Basel: 079 783 67 63

076 571 18 16

Bern : 079 704 73 67

Biel : 076 517 33 00

Neuchatel: 078 912 65 21

Aargau : 076 440 19 98

E-Mail

arkadasim04@yahoo.de

www.arkadas.ch

ANZEIGENPREISE UND MEDIEN INFORMATIONEN

Standardformate	format / mm	Preis
Bundseite		
1/1Seite	280x370	Fr. 2800.-
1/2 Seite	280x185	Fr. 1400.-
1/4 Seite	140x185	Fr. 700.-
1/8 Seite	140x90	Fr. 300.-
1/16 Seite	70x90	Fr. 150.-
Schwarz / Weissseiten		
1/1Seite	280x370	Fr. 1200.-
1/2 Seite	280x185	Fr. 600.-
1/4 Seite	140x185	Fr. 300.-
1/8 Seite	140x90	Fr. 150.-
1/16 Seite	70x90	Fr. 75.-
Titelseite		
Kopffeld	63x43	Fr. 200.-
Visitenkarte	85x50	Fr. 50.-